॥ २०॥ हन्यां प्राप्तकालेलिङ्प्राप्तम्गहननं कुर्यो परंत्वेवंकत्वाऽत्रस्थातुमशक्यिमत्याह ॥ मवानिति ॥ तत्र मगसंघवधे भवान्मयाभिषज्येत ॥ अभिषंगः पराभवः॥ क तपराभवोयोभवेत्ततःपरं मे कळूतरं किस्यात् निकमिप ॥२१ यदेवमतएतस्मिन्निति ॥ चिरं चिरकालं वासं नसमर्थये नेच्छामि ॥ मृगसंघवधंविना स्थातुमशक्यं तद्वधे नच भवतांपीडेत्याशयः ॥ उपरमं उपरम्य ॥ कृचिदुपरम्येत्येवपाठः ॥ संध्यामुपागमत् संध्यां वंदितुमुपागतवान् ॥ २२ ॥२३॥ संध्यानिवत्तौ रजनीमभ्यवहाराहीं स

उवाचवचनंधीरोविगृत्यसश्रंधनुः ॥तानहंसुमहाभागमृगसंघान्समागतान् ॥ २०॥हन्यांनिशितघारेणश्रेणाननपर्वणा॥भवां स्तत्राभिषज्येतिकस्यात्रुव्वतरंततः॥ २१॥ एतस्मिन्नाश्रमेवासंचिरंतुनसमर्थये॥ तमेवमुकोपरमंरामःसंध्यामुपागमत्॥ २२॥ अन्वास्यपश्चिमांसंध्यांतत्रवासमकल्पयत्॥ सुनीक्ष्णस्याश्रमेरम्येसीतयालक्ष्मणेनच॥२३॥ ततःशुभंतापसयोग्यमत्रांस्वयंसुनी क्णःपुरुषषभाभ्यां॥ताभ्यांसुसत्कत्यद्दोमहात्मासंध्यानिवत्तोरजनींसमीक्ष्य ॥२४॥ इत्यार्षश्रीमद्रामायणे वा ० आरण्यकांडे सममःसर्गः॥ १॥ ॥ ॥ ॥ ।। ।। रामसुसहसोमित्रिःसुतीक्ष्णेनाभिपूजितः॥ परिणाम्यनिशांतत्रप्रभातेप्रत्यबुध्यत॥ १॥ उत्यायचयथाकालंराघवःसहसीतया॥ उपस्पश्यसुशीतेनतोयेनोत्पलगंधिना॥ २॥ अथनेप्रिंसुरांश्चेववेदेहीरामलक्ष्मणो॥ काल्यं विधिवदभ्यर्चनपस्विशरणेवने ॥ ३ ॥ उद्यंतंदिनकरंदृखाविगनकल्मपाः ॥ सुनीक्ष्णमभिगम्यदंश्लक्ष्णंवचनमञ्ज्वन् ॥ ४ ॥ सुखो षितास्मभगवंस्वयापूज्येनपूजिताः॥आप्न्छामःप्रयास्यामामुनयस्वरयंतिनः॥५॥त्वरामहेवयंद्रष्टुंकत्स्रमाश्रममंडलं॥ऋशी णांपुण्यशीलानांदंडकारण्यवासिनां॥६॥ मीक्ष्येतियावत्॥२४॥ इतिरामाभि०श्री० रामा० वा० आर० सप्तमःसर्गः॥ १॥

परिणाम्य अतिवास ॥ १ ॥ उपसृश्य स्नात्वा उत्पलगंधिना उत्पलगंधवता ॥ २ ॥ काल्यं यथाकालप्राप्तमित्यभ्यर्चनिक्रयाविशेषणं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ६ ॥